

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1914-1917 : L 84:1 - 19

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2373

Kära syster.

Tusen tack för det rusa brevet! Det är bra nöjeslyst, att märkbarduelftern passat dig så bra. Fröknarna hade nämligen, att de tyckte, att den firda ut förnygröt påskaren utomlands, om så den var här, så det här ju nog för sager. Apropos hälsa, så tar Henrik sina mediciner några dagar, men känner ingenting alls påstås han. Hvarnarsjunde tyder emellertid, att vinden är så bra och naturligt nu. Det nog ganska på den, så snart han gjort något opömsidligt, därför tror vi, att det också är nyttigt. Själva skåpman jag inte alls, utan begagnat den uppåt och erkänt. Jag tror, att den är mycket bra för min åkomma också.

Vi hade det härligaste nödet ett par dagar och ha börjat lundhalla litet, samt ett litet fält potatis och ett litet fält grönsaker. Det är mest på det ännu. Sjunde av våra grannar ha ännu börjat. Björkarna äro emellertid halvdagarna, grässtråarna gröna, men nu är vädet mycket obekvämligt, Torr, starkt nordlig storm. Vi ha åter tünat vår Bonnie, som var stekt en hel vecka.

På onsdag var jag i Linné på Malas hos August, som firade födelsedag. Antet anmärkningsvärt utom en ganska gammal, som berättade några bra Fryxell-anekdoter. Chöler tycker jag ser mycket grå och blek ut, som om han skulle gå och höra på ett parligt lidande. Han har inte så något häls eller glänser det en ackent. Politiskt talade vi just inte i min närvaro, men av ett par yttranden i förbifarten kunde jag fåstå att jag trodde de på motningshistorien. Jag hade nä ännu inte fått ditt brev, ännu hade jag nämligen berättat den nämnda historien om Bergströms lilla and.

Har några. Det gott! Och nytt arbete. Inte mer rubningar av gammalt. De är de nya.

Att dessa tecken ha skadat partiet mer än något annat är troligt. Men det skulle väl så vara. Jag skulle emellan tid bli bra glad, då vi ha fått försåret arbetat för denna gång. Om en tio & tolv år härjar det nog grovt. Jag tror nog för resten, att människigheten är trött på fred och arbete. Den vill ha krig, äventyr och överraskningar, så människorna får då väl lära sig sin lex, som den lirt. den förs, och återvända till det gamla arbetet.

Jag hade också en liten lapp från Grundvig om en julnovell, som en tidskrift ville ha. Det låter dåligt, men nu har han väl den tillfredsställelsen att Barmen varit det för sin värd. Det var kanske det han behövde.

Barmen svarar, att han funderade på att göra en liten värmas som vanligt, men denna gång för underliga skäl till Kunstentimapel. Du Barmen kan du göra vad, som du Barmen till Stockholm före affärsdelen.

Det låter nu som den Stockholmsrens vara beständ. Jag tycker också, att man skall spöta sina araginare. Och ännu mer Barmen det ju vara spöt i det du får några Warbergs i denna hem som anslut. Där du de sig bäst ut. När jag var i Stockholm i julen, så hörde jag ett par underbara historier om mig och Ida Bäckmann. För du hör något i din nägen, så tro ingenting utan bara fråga mig, om hur såsom förhållare sig. Det är verkligen så svårt, att inte tro vad man berättat hör försäkras, men man får vänta sig. Jag har inte alls varit med om något telegram till Barmen eller annat någon demonstration i försvarsfrågan. Det var väl varit denna Lagerlöf eller den där Signa, som stavar med dubbelt namn eller Barmen eller i Ringeln. Det finns ju många att vilja på och polka som inte så många efter - Det var bra, att du frågar, så att jag får ge klart besked. Nu sträcker jag åt den Barmen, som den Barmen